

[Axel Kristensen.]

vil de mennesker, der bor i sådanne ejendomme, ved en vurderingsstigning få en større andel i skatten end de mennesker, der bor i de høje huse.

Endvidere er det da vitterligt, at der er sket en fuldkommen forkert bedømmelse hos myndighederne af, hvilke arealer man må bygge på. Opdelingen af jorden i inder- og yderzoner er forkert. Det har gjort, at udbuddet af jord til at bygge huse på er blevet for lille, det har presset grundpriserne op, og det har gjort, at priserne på de villaer, der er til udbud, er blevet presset helt urimeligt op. Ellers kunne grundpriserne ikke ligge sådan, som de gør rundt omkring København. Der er handlet imod det, der var forudsætningen, da vi gik ind for zone-loven, og det har påvirket de priser, der skal lægges til grund.

Jeg synes ikke, at ligningsrådet kunne gøre meget andet, end det har gjort; det havde en regel at følge og kunne ikke sætte sig ud over lovens mening. Men folketinget har mulighed for ud fra andre synspunkter end de skattemæssige at træffe en beslutning. En af mine partifæller i ligningsrådet, vist også en af de konservative, har sagt, at under den gældende lov må der ske en forhøjelse af denne procent. Det er da helt all right. Jeg har udtrykkelig sagt, at jeg vil ikke kritisere ligningsrådet derfor, men dette ting havde haft mulighed for, indtil vi fik en ny vurdering, at se på, hvordan forholdene ligger, og til at gennemarbejde spørgsmålet. Man skal ikke stille disse mennesker ringere end før, men det ser det altså ikke ud til at man vil lade være med.

Må jeg lige sige til det ærede medlem hr. Axel Sørensen, at jeg var meget glad for, at han var enig med mig i princippet. Han siger, at det må være sådan, at en parcel-ejer kan blive i sit hus, når han bliver gammel; udviklingen skal ikke tvinge ham væk. Det siger jeg også, det må vi finde en løsning på, for hvis vi skal i lag med principperne — hvad jeg synes man kunne have ventet med, til vi havde fået vurderingen — er jeg glad for, at jeg kan få støtte fra det radikale parti, således at folk ikke på grund af en økonomisk udvikling, som de ikke er herre over, skal tvinges fra deres hus og hjem. Jeg takker for tilslutningen, men er

bare ked af, at man ikke vil medvirke dertil nu; det er imidlertid rart at vide, at vi senere kan få hjælp til det, der er det væsentlige.

Til det ærede medlem hr. Holger Eriksen skal jeg ikke sige meget. Jeg har netop sagt, at man kan føre argumenter i marken for næsten enhver løsning. Det er i virkeligheden urimeligt at spille tingets tid med denne udrædning. Vi har landsmøde her på Christiansborg i dag, så der er ikke mange af mine partifæller til stede, og der er heller ikke mange medlemmer fra de andre partier, så vi kunne i og for sig godt holde op med denne diskussion. Men jeg vil lige tage det eksempel, at en mand har købt en villa for 100 000 kr. med en udbetaling på kun 10 000 kr. og han giver 6 pct. for pengene; så har han en renteudgift på 5 400 kr., og så får man ved dette regnestykke, at denne mand får lov at trække 3 600 fra. Han har haft en langt større renteudgift, vedligeholdelsesudgift og skatter; læg det så til og se, om han egentlig bor så meget billigere end den anden. Men hvis han i stedet for at købe denne villa havde købt sig en kolonihave til 20 000 kr., så skulle han ikke regne renteindtægten af de 20 000 kr. med og ikke betale af, hvad han høster på den grund, for man har lov at anbringe sine penge sådan, at de ikke giver erhvervsindtægt. Det er ikke en erhvervsindtægt at sætte penge i et højt hus. Det er jo et spørgsmål, om mennesker skal stilles ens, enten de sparer penge op, og så skal de jo betale indkomstskat af renterne, eller de skaffer sig noget for pengene, som de ikke skal betale skat af.

Jeg kan ikke se, at man overhovedet kan sammenligne vedligeholdelse i eget hus med vedligeholdelse af en lejlighed. Når man sætter en lejeindtægt, må man tage udgifterne med; men man sætter jo ikke en indtægt af den lejlighed, man lejer, og så kan man selvfølgelig heller ikke sætte en udgift. Man prøver her at forplumre det hele ved at blande alle mulige problemer og spørgsmål ind i det enkle, om vi ikke kunne vente et år med forhøjelsen og se, hvordan landet ligger, når vi får vurderet, i stedet for i en periode, hvor vi vel kan undvære pengene, at lægge en yderligere byrde på mennesker, der er hårdt ramt af den øko-